

Samling af Afgørelser

Sag C-144/14

**Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei
mod**

**Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a
Finanțelor Publice Maramureș**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Maramureș)

»Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 273 og 287 — pligt til af egen drift at momsregistrere en afgiftspligtig person — spørgsmålet om, hvorvidt dyrlægeydelser er afgiftspligtige — retssikkerhedsprincip — princip om beskyttelse af den berettigede forventning«

Sammendrag – Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 9. juli 2015

1. *Harmonisering af afgiftslovgivningerne — fælles merværdiafgiftssystem — tjenesteydelser — dyrlægebehandling — særlig fritagelsesordning — overskridelse af fritagelsestærsklen og afgiftspålæggelse — pligt til af egen drift at merværdiafgiftsregistrere en afgiftspligtig person — foreligger ikke*

(Rådets direktiv 2006/112, art. 213, stk. 1, art. 214, stk. 1, art. 250, stk. 1, art. 273 og art. 287)

2. *EU-ret — principper — retssikkerhed — rækkevidde*

3. *Harmonisering af afgiftslovgivningerne — fælles merværdiafgiftssystem — tjenesteydelser — omkvalificering af en fritaget dyrlægeydelsetransaktion til merværdiafgiftspligtig virksomhed — tilladelighed i lyset af retssikkerhedsprincippet — de nationale myndigheders manglende systematiske anvendelse af denne afgift — tilladelighed i lyset af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — den nationale rets efterprøvelse*

(Rådets direktiv 2006/112, art. 273 og 287)

4. *EU-ret — principper — beskyttelse af den berettigede forventning — betingelser — præcise løfter afgivet af administrationen*

1. Artikel 273, stk. 1, i direktiv 2006/112 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved direktiv 2009/162, pålægger ikke medlemsstaterne af egen drift at registrere en afgiftspligtig person med henblik på merværdiafgiftsopkrævning alene på grundlag af andre skatte- og afgiftsangivelser end angivelser vedrørende denne afgift, selv om det ved disse havde været muligt at fastslå, at den afgiftspligtige person havde overskredet tærsklen for fritagelse af denne afgift.

Selv om medlemsstaterne har pligt til at kontrollere de afgiftspligtige personers angivelser, sidstnævntes regnskaber og andre relevante dokumenter samt til at beregne og opkræve den skyldige afgift, påhviler det nemlig i medfør af direktivets artikel 213, stk. 1, for det første den berørte person at anmelde

påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig person. Desuden har medlemsstaterne en vis skønsmargen, når de vedtager foranstaltninger, der skal sikre merværdiafgiftsregistreringen af afgiftspligtige personer. For det andet har medlemsstaterne pligt til at sikre, at de forpligtelser, som de afgiftspligtige personer er underlagt, overholdes, samtidig med at medlemsstaterne i denne forbindelse er i besiddelse af et vist skøn, navnlig med hensyn til, hvorledes de anvender de midler, som de råder over.

Det følger heraf, at direktiv 2006/112 ikke pålægger medlemsstaterne at vedtage love og administrative foranstaltninger, hvorved det kan sikres, at den afgiftspligtige persons opfyldelse af sine forpligtelser for så vidt angår merværdiafgift samtidig bliver undersøgt ved forvaltningen af andre skatte- og afgiftsangivelser end angivelser vedrørende denne afgift, selv om sådanne angivelser i øvrigt ikke nødvendigvis indeholder samtlige de oplysninger, der kan fremlægges i forbindelse med en merværdiafgiftsangivelse i overensstemmelse med artikel 250, stk. 1, i direktiv 2006/112, og som er nødvendige ved fastlæggelsen af denne afgift.

(jf. præmis 26 og 28-31 samt domskonkl. 1)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 34 og 35)

3. Retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er ikke til hinder for, at en national skatte- og afgiftsmyndighed – som følge af, at en transaktion bliver slettet fra listen over de merværdiafgiftsfritagne transaktioner – beslutter, at dyrlægeydelser er merværdiafgiftspligtige, for så vidt som denne beslutning er støttet på klare regler, og for så vidt som denne myndigheds praksis ikke har været af en sådan art, at den ville kunne skabe en rimelig forventning hos den forudseende og påpasselige erhvervsdrivende om, at denne afgift ikke finder anvendelse på sådanne ydelser, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

For det første kan den blotte omstændighed, at skatte- og afgiftsmyndigheden inden forældelsesfristens udløb omkvalificerer en given transaktion til merværdiafgiftspligtig erhvervsvirksomhed, nemlig ikke i sig selv udgøre en krænkelse af retssikkerhedsprincippet.

Hvad for det andet angår princippet om beskyttelse af den berettigede forventning kan den omstændighed, at de nationale skatte- og afgiftsmyndigheder ikke på systematisk vis har merværdiafgiftspålagt dyrlægeydelser, efter at henvisningen til dyrlægeydelser blev fjernet fra listen over merværdiafgiftsfritagne transaktioner, ikke som udgangspunkt – medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder – skabe en rimelig forventning hos den sædvanligvis forudseende og påpasselige erhvervsdrivende om, at denne afgift ikke finder anvendelse på sådanne ydelser, når den nævnte afgift finder generel anvendelse, og når dyrlægeydelserne allerede var blevet fjernet fra listen over afgiftsfritagne transaktioner.

(jf. præmis 41, 46 og 48 samt domskonkl. 2)

4. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 43 og 44)